

prima instanță: Judecătoria Anenii Noi
Judecător: I. Brai
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău
Judecători: A. Bostan, V. Negru, A. Pahopol

dosarul nr. 3ra-1059/17

Î N C H E I E R E

18 octombrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Valeriu Doagă
Ion Druță
Tamara Chișca-Doneva

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Societatea pe Acțiuni „Ambalaj-Bulboaca”,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea pe Acțiuni „Ambalaj-Bulboaca” împotriva Autorității Administrative „Agenția Națională Transport Auto” cu privire la contestarea actelor administrative și încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 11 aprilie 2017, prin care a fost admis apelul declarat de către Autoritatea Administrativă „Agenția Națională Transport Auto”, casată hotărârea Judecătoriei Anenii Noi din 06 decembrie 2016, și emisă o nouă hotărâre prin care acțiunea a fost respinsă,

c o n s t a t ă :

La data de 12 septembrie 2016, SA „Ambalaj-Bulboaca” a depus cerere de chemare în judecată împotriva AA „Agenția Națională Transport Auto” cu privire la contestarea actelor administrative și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a invocat că la data de 14 iulie 2016 și 20 iulie 2016 AA „Agenția Națională Transport Auto” a întocmit în privința SA „Ambalaj-Bulboaca” procesele-verbale de cântărire a sarcinii pe osie nr.400024 și nr.400023.

Consideră că procesele-verbale menționate contravin legislației în vigoare și urmează a fi anulate, întrucât au fost întocmite în perioada în care asupra controlului de stat era instituit un moratoriu, prelungită pentru o perioadă de încă 3 luni începând cu data de 01 iulie 2016 în baza Hotărârii Guvernului cu privire la prelungirea moratoriului asupra controlului de stat nr. 810 din 29 iunie 2016.

În context, cu referire la prevederile art. 1 alin. (1) din Legea cu privire la moratoriul asupra controlului de stat nr. 18 din 04 martie 2016, susține că întrucât AA „Agenția Națională Transport Auto” se regăsește în lista organelor abilitate cu dreptul de a iniția controale în baza prevederilor Legii respective Legi, moratoriul instituit prin Legea nr. 18 din 04 martie 2016 și Hotărârea Guvernului nr. 810 din 29 iunie 2016 se răsfrânge și asupra controalelor inițiate de AA „Agenția Națională Transport

Auto” fapt ce în plus atestă că controalele exprimate prin procesele-verbale nr.400024 și nr.400023 din 14 iulie 2016 și 20 iulie 2016 sunt ilegale.

Mai mult, relatează reclamantul că AA „Agenția Națională Transport Auto” contrar prevederilor art. 2 alin. (1) din Legea privind moratoriul asupra controlului de stat nr. 18 din 04 martie 2016 nu s-a adresat cu un demers Ministerului Economiei privind inițierea controlului de stat și a acționat în lipsa deciziei emise în acest sens de Ministerul Economiei.

La fel, susține reclamantul că în procesele-verbale nr.400024 și nr.400023 din data de 14 iulie 2016 și 20 iulie 2016 calculul masei a fost făcut în baza unui act normativ necorespunzător și anume în baza Regulamentului cu privire la autorizarea, controlul și efectuarea pe drumurile publice a transporturilor cu greutate și/sau gabarite ce depășesc limitele admise, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.1073 din 01 octombrie 2007, fapt ce contravine prevederilor Codului transporturilor rutiere nr. 150 din 17 iulie 2014, art. 62¹ al căruia prevede că este interzisă efectuarea transportului cu vehicule rutiere înmatriculate în RM sau în alte state pe drumuri publice, cu depășirea masei totale maxime admise, maselor maxime admise pe axe și/sau dimensiunilor maxime admise prevăzute în Legea drumurilor.

Menționează că ținând cont de faptul că, Hotărârea Guvernului nr.1073 din 01 octombrie 2007 este un act normativ subordonat legii, prioritare sunt reglementările citate din Codul transporturilor rutiere, potrivit cărui calculul masei urma să fie făcut în baza și în limitele stabilite de Legea Drumurilor.

Or, analizând anexa nr. 3 din Legea drumurilor nr.509 din 22 iunie 1995, se deduce că masele și dimensiunile maxime admise ale vehiculelor în circulație pe drumurile publice prevăzute de Legea Drumurilor diferă de parametrii după care sau făcut calculele la întocmirea proceselor-verbale nr.400024 și nr.400023 din data de 14 iulie 2016 și 20 iulie 2016.

Drept urmare, insistă reclamantul că, calculul efectuat de către AA „Agenția Națională Transport Auto” este eronat și atrage după sine nulitatea proceselor-verbale întocmite.

Menționează că în scopul soluționării litigiului pe cale extrajudiciară a adresat pârâtului 2 cereri prealabile prin care a solicitat anularea proceselor-verbale nr. 400024 și nr. 400023 din data de 14 iulie 2016 și 20 iulie 2016, însă nu a primit nici un răspuns.

În drept, își întemeiază cerințele în baza prevederilor art. 1 alin. (1) și art. 2 alin. (1), (2) al Legii cu privire la moratoriul asupra controlului de stat nr. 18 din 04 martie 2016.

Solicită, SA „Ambalaj-Bulboaca” anularea proceselor-verbale nr. 400024 și nr. 400023 emise de AA „Agenția Națională Transport Auto” la data de 14 iulie 2016 și respectiv 20 iulie 2016 și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătorei Anenii Noi din 06 decembrie 2016, acțiunea a fost admisă integral, fiind anulate procesele-verbale nr. 400023 și nr. 400024 emise de AA „Agenția Națională Transport Auto” la 14 iulie 2016 și încasat din contul AA „Agenția Națională Transport Auto” în beneficiul SA „Ambalaj-Bulboaca” cheltuielile pentru asistență juridică în sumă de 3 500 lei.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 11 aprilie 2017, a fost admis apelul declarat de AA „Agenția Națională Transport Auto”, casată hotărârea primei instanțe și emisă o nouă hotărâre prin care acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

La data de 02 august 2017, SA „Ambalaj-Bulboaca” a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului recurentul a invocat că la examinarea cauzei instanța de apel a încălcat și aplicat eronat normele de drept material și a apreciat arbitrar probele din dosar, fapt ce a dus la emiterea unei decizii ilegale și neîntemeiate.

Susține recurentul că instanța de apel nu a aplicat prevederile art. 62¹ alin. (1) din Codul transporturilor rutiere nr. 150 din 17 iulie 2014, și art. 2 din Legea privind moratoriul asupra controlului de stat nr. 18 din 04 martie 2016, fapt ce a dus la adoptarea unei decizii incorecte pe marginea litigiului or, aplicarea acestor prevederi legale era suficientă pentru respingerea cererii de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

Totodată menționează că instanța de apel a interpretat eronat sensul prevederilor art. 1 alin. (1) din Legea privind moratoriul asupra controlului de stat și a dat o apreciere arbitrară răspunsului Ministerului Economiei nr. 11-5013 din 17 august 2016, potrivit căruia controlul efectuat de Agenție nu cade sub incidența acțiunii de control de stat la fața locului agentului economic în sensul Legii cu privire la moratoriul asupra controlului de stat nr. 18 din 04 martie 2016.

Mai mult instanța de apel a lăsat fără apreciere faptul că Ministerul Economiei și-a expus opinia referitor la procesele-verbal întocmite de AA „Agenția Națională Transport Auto” doar peste o lună după întocmirea acestora și nejustificat a reținut acest înscris ca probă de valoare or, consideră recurentul că opinia unui organ de stat asupra legalității unui fapt ilegal deja produs nu poate servi drept argument final într-o decizie de judecată.

Sau, consideră recurentul că aprecierea ca probă a răspunsului Ministerului Economiei de către instanța de apel este arbitrară și defectuoasă aceasta fiind utilizată în dosar practic ca un act normativ de interpretare, ceea ce contravine legii.

În conformitate cu art. 434 CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

După cum denotă din actele cauzei copia deciziei integrale a instanței de apel din 11 aprilie 2017, a fost expediată pentru cunoștință participanților la proces, inclusiv recurentului SA „Ambalaj-Bulboaca” la data de 02 iunie 2017, fapt confirmat prin scrisoarea de expediere cu nr. de ieșire - 8775, ce se conține la dosar (f. d. 85), însă careva date privind recepționarea acesteia de către destinatari, materialele cauzei nu conțin.

În consecință, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recurentul SA „Ambalaj-Bulboaca” s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 02 august 2017, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 11 aprilie 2017, în termen.

La data de 29 august 2017, în adresa intimatului AA „Agenția Națională Transport Auto” a fost expediată copia recursului declarat de SA „Ambalaj-Bulboaca” cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței.

Iar, la 27 septembrie 2017, intimatul AA „Agenția Națională Transport Auto” a depus referință asupra recursului declarat de SA „Ambalaj-Bulboaca” invocând netemeinicia acțiunii înaintate și legalitatea deciziei instanței de apel.

Examinând temeiurile recursului declarat de către SA „Ambalaj-Bulboaca” în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de SA „Ambalaj-Bulboaca” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurenților cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de către SA „Ambalaj-Bulboacă”.

În conformitate cu art. art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Societatea pe Acțiuni „Ambalaj-Bulboacă” se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Ion Druță

Tamara Chișca-Doneva